

EL

MAGAZÍN

Divendres, 24 de gener de 2020

MÚSICA ■

L'Ars Santa Mònica dedica una exposició als 50 anys del primer concert de Lluís Llach

ECONOMIA ■

L'increment del salari mínim i l'etern debat sobre el seu impacte en l'ocupació

TECNOLOGIA ■

Una nevera que refreda a la velocitat d'un microones

JOAN ALCOVER

El poeta desolat

REPORTATGE: UNIVERS LITERARI

JOAN ALCOVER I LA DESOLACIÓ DE LA VIDA

Son Martí va ser font d'inspiració d'Alcover

Joan Alcover

Poeta de l'escola mallorquina, Joan Alcover va ser també assagista i polític. Autor inicialment de poemes amorosos en castellà, la tragèdia familiar va marcar la seva vida i també la seva obra, que traspua el buit i el dolor per la pèrdua.

Text: Llorenç Soldevila i Balart
Fotografia: Endrets.cat/Gaspar Valero

El jardí, sense la engronsadora, es manté en el silenci del barri de la Seu. El terrat de Ca n'Alcover és talment un reducte on hi podem pouar encara tota la poesia que inspirà. Els terrats dels casals vells, el perfil del campanar de Santa Clara, a tocar i, més enllà el de la Seu, al lluny, als estreps de ponent de la Serra, el Puig Galatzó. Precisament, per aquells encontorns, a Es Capdellà, a la possessió de Son Martí, li brollà la inspiració per escriure *La serra*, sorgida de l'encís pel paisatge i pels seus pobladors: "Oh esquerpa cadena de puigs gegantins! / Ginebrons balsàmics, estepes i pins; / sitges que negregen sota l'ausinar, / soleiada ardenta que besa el pinar; / ombra esmaragdina del fullatge espès; / càntics de revetlla que arriben al mar / de l'església oberta com un ull encés..."

Un altre punt de la Serra, el paisatge de Deià, fou el que provocà en el poeta tal enamorament que amb tres magnífics sonets brodat amb calats diminuts les randes més fines que s'han pogut oferir a un paisatge paradisiac: "Baixa la pendent / d'estret horitzó, / mitja carreró / i mitja torrent. // Cada casa sent / pel seu pontarró / passar la remor / de l'aigua corrent. // El saltant eixorda; / la figuera borda / li dona ombradís. // Clivell de la serra, / dins un solc de terra / tanca un paradís."

Tanmateix, el seu espai vital sempre fou urbà. La Ciutat d'entre muralles, on tenia el casal amb el jardí que va veure com "mes branques una a una va rompre

la tempesta, / i el llamp fins a la terra ma soca migpartí." Primer la mort de la muller Rosa Pujol (1887) amb qui tingué tres fills: Pere, Teresa i Gaietà, traspassats respectivament el 1905, 1901 i 1919. De la segona esposa Maria del Haro tingué dos fills més: Maria, morta el 1919, amb poc temps de diferència amb Gaietà, i Pau, l'únic que el va sobreviure

Alcover era relator de l'Audiència Territorial de Palma, ubicada en l'actual edifici del Parlament i on també hi havia Es Circulo. Acabada la feina matinal pujava a la biblioteca i hi llegia la premsa i després s'arribava a dinar a la casa del carrer Alonso. Pla, que el tractà alguna vegada en aquells anys, el perfilava com "un home d'estatura més aviat petita, però no tenia pas aquella mobilitat de fura que de vegades tenen els homes petits. Més aviat era parsimoniós, atent i lent, anava admirablement ben vestit –invisiblement ben vestit–, era un senyor correcte, polít, fi."

Com Pla, Lluís Nicolau d'Olwer se sentí subjugat pel poeta fins al punt d'afirmar que era un dels seus esquers en les anades que féu a l'illa i el dibuixava en aquests termes: "Simpàtica figura la d'aquell home baixet, pulcre, de barba blanca, d'ulls blaus sota l'ample front, de paraula justa i frase ben tallada. Si un exemple d'elegància natural ha produït el nostre poble, és ell. Versificador fàcil, de bon gust i d'enginy, quan la tragèdia irromp a la seva vida, el traumatisme espiritual el revela tot d'una com un gran poeta." De fet, la tragèdia, el convertí en un gran poeta per sempre, per la seva sinceritat, la seva naturalitat en el dir,

Casa del carre Sant Alonso de Palma

Recreació del seu despatx

seguint
les pautes
que ell mateix
havia dictat en la
Humanització de l'art,
de "l'art obert i popularitzable".

El trauma el féu créixer per dir amb economia de mitjans la immensa i destructiva tensió: "Sia ton cor el ferre espurnejant / Damunt l'enclusa del dolor, sonant." I Nicolau acabava l'elogi en aquests termes: "Benhaja la dolor que sublimant-se, per consol del pare desconsolat, va donar a la nostra poesia renaiant algunes de les seves perles més valuoses!"

Prop d'aquesta geografia alcoveriana, hi ha la Glorieta de la Reina, espai que en temps del poeta era ocupat pel convent dels Mínims. Hi trobem l'al·legòric i finíssim monument que la Ciutat de Mallorca dedicà a Alcover el 1928. La figura, obra dels artistes Monegal i Casanovas, simbolitza *La serra*, esplèndidament assentada en una base pètria pensada per Guillem Forteza. Excel·lent poeta inicialment en castellà, amb poemes amorosos d'indiscutible vàlua, quan s'adonà que les emocions i sentiments només tenen com a canal d'expressió una llengua, feu el pas al català i pogué afirmar: "Sols

ella arribar podria / de mon cor fins a la rel. / Si altra esposa fou ma Lia, / ella serà ma Raquel."

Segurament, els seus millors poemes, les elegies, ho són perquè traspuen l'immens dolor que hagué de patir per la pèrdua de la muller i els fills. Tot en elles recorda el pas del temps, la pèrdua, la desolació... Així, els elements del jardí que havien estat signe d'alegria es converteixen en el record, en un "Faune mutilat, / brollador eixut, / jardí desolat / de ma joventut..." L'evocació dels moments intensament feliços són trasmutats per l'enyor d'allò que havia perdut: "Al forc de la branca senyora i majora / penjàvem la corda de l'engronsadora, / i, venta qui venta, / folgàvem i rèiem, fins que la vesprada / la llum esvaïa de l'hora roenta, / de l'hora encantada." O quan en un diàleg intens i sincer amb la Musa, el poeta se sincera i expressa, amb una intensitat cenyida, novament, el buit i el dolor per la pèrdua: "A mos infants no tornarà la vida / el broll de foc i el ritme dels martells / sobre el metall de l'ànima enrogida; / no em plany de ma dissort, els plany a ells." Tanmateix, havia estat el poeta intensament enamorat, vital i exultant que, al toc de l'avemaria, sintetitzava l'instant etern amb versos cisellats: "Jamai d'un vas més tendre, la plenitud de vida, / el plor de l'inefable defalliment vessà; / jamai fores tan bella, oh dona beneïda!" Segons Pla, el gran mèrit d'Alcover fou no ser "un elegíac romàntic, ploraner, melodramàtic i donat al repapieig. Resistí la devastació de la seva vida amb un aguant magnífic. Explicà desolat la seva vida. Res més."

La casa del carrer Sant Alonso, avui Ca n'Alcover, ha estat renovada convenientment, però ha conservat i recreat alguns espais: el despatx, la sala d'estar..., que són testimonis de la intensa vida que hi bategà. De les tertúlies que a Ca n'Alcover es feien els diumenges al captard ens n'ha deixat testimoni Miquel Ferrà: "Un *gentleman* de lleu aspecte, d'ulls penetrants i barbata distingida, vorejant la cinquantena, vestit amb sòbria elegància, us hauria obert la porta, i, allargant-vos la mà, us hauria ofert una butaca dins el salonet empaperat, amb un quadre llimona blau i rosa del malaguanyat Antoni Gelabert, un confortable escalfapanxes al fons i un balcó mirant al mar sobre la muralla i el vell jardí que en separava la casa, duent-vos a la memòria els ver-

Monument dedicat a la Glorieta de la Reina

sos alats de *La Relíquia...*"

Vida intensa prenyada de sofrència que reposa en el cementiri de Palma, en una tomba poc cuidada, amb la creu decapitada i un seguit de còdols malgirbats i poc destres que intenten refer el nom del poeta. Potser si els seus pensaments fossin visibles farien menys decadent el lloc: "Pensaments qui volen com a caravanes / de fulles empeses pels mateixos vents, / si fossen visibles els meus pensaments, / passar els veurien les Quatre Campanes." Les Quatre Campanes, durant anys, lloc palmèsà d'obligat pas de tots els seguicis de dol camí del cementiri.

OPINIÓ

Carles Duarte

Sòlid? Líquid? Gasós!

Francesc Torralba és un dels nostres pensadors més lúcids. La seva aproximació serena a un present ple d'inquietuds i de perplexitats il·lumina la nostra mirada. Acreditat professor universitari, és autor d'una bibliografia on l'anàlisi rigorosa conflueix d'una manera fecunda amb la claredat expositiva. Ara ens ofereix el llibre *Món volàtil. Com sobreviure en un món incert i inestable*. En 27 capítols breus Torralba posa damunt la taula consideracions interessants per entendre la transformació accelerada de la nostra societat. Des d'una perspectiva alhora crítica i equilibrada, Torralba hi formula observacions encertades i oportunes. Ho fa sense negligir aportacions fetes per personalitats que ens ajuden a interpretar i a descriure els fenòmens actuals més rellevants. Torralba hi constata la provisionalitat i la precarietat del clima en què es desenvolupen les nostres vides. A *Món volàtil* hi ha una denúncia del pes que han adquirit l'obsessió per la immediatesa, la hiperestimulació audiovisual i la tendència a la banalització, al predomini del que és superficial, inconsistent, fàcil. A *Món volàtil* Francesc

Torralba reivindica el paper que les humanitats han de tenir dins el procés educatiu. I lamenta l'afebliment del compromís, de la responsabilitat, de la utopia generosa. En fa culpable un individualisme exacerbant, obsedit pel plaer i el confort, pel guany, pel consum. Torralba relativitza les amistats de les xarxes amb vides exhibides impúdicament en el gran oceà virtual. S'hi refe-

Francesc Torralba relativitza les amistats de les xarxes amb vides exhibides impúdicament

reix com a "hologrames de somnis". I reclama, evocant Aristòtil o Ciceró, que l'amistat sigui concebuda com un vincle de qualitat. En un sentit semblant Torralba ens adverteix contra "la felicitat *low cost*" i la contraposició amb "la que es relaciona amb la consecució d'un fi noble i difícil, amb un ideal col·lectiu", com la igualtat, la llibertat o la fraternitat. Francesc Torralba observa amb

reserves la solidaritat induïda des dels mitjans de comunicació de masses, perquè no comporta "una fonda i radical empatia amb el destí de l'altre".

Filòsof de fonaments cristians, Torralba constata amb desassossec la proliferació d'ídols menors tractats com a déus antropomòrfics que al capdavant són mites efímers que aviat seran substituïts per altres. Francesc Torralba dedica dins de *Món volàtil* un seguit de capítols al que en diu "paraules prohibides". Són mots que es refereixen a conceptes, valors, realitats... que s'esquiven. Es defuig el compromís que comporta risc. S'amaga la dependència i se situa en el territori de la marginalitat. S'exigeix la connexió permanent: el mòbil per a molts adolescents i joves és "l'artefacte que fa possible el nexa social, la comunicació grupal, el vehicle d'incidència tribal". La salut es converteix en objecte d'adoració i s'obvia la fragilitat inherent al cos humà. L'èxit esdevé un tòtem espiritual i "no es concep el valor pedagògic inherent al fracàs". La humilitat està desacreditada i cal viure com si no haguéssim de morir. *Món volàtil* ens convida a pensar-hi.

Víctor Sunyol

SI...

Encara no ho sé

No saber de què parlarà aquesta columna quan ja es comença a escriure (ara mateix), és un bon problema, però pot ser una bona oportunitat per dir coses.

Podria parlar d'una estranya sensació al costat de l'alegria que hem tingut pels permisos de presó als presos polítics; sensació agredolça perquè entre tanta eufòria sembla que s'hagi normalitzat i assumit indefectiblement la seva condició de presoners.

I també podria parlar d'aquells qui amb crueltat i saltant-se la llei els volen a la presó mentre callen davant de la injustícia judicial en el tracte als condemnats del "cas Blanquerna".

O comentaris a partir del fet que l'amo de la petroquímica de l'explosió de Tarragona és una de les grans fortunes de l'Estat espanyol –fortuna obtinguda, se suposa, pels beneficis de l'empresa–, que l'operari mort en l'accident patia per la manca de seguretat de la instal·lació, que s'hi treballava al límit de la producció i que hi havia expedients oberts per diverses irregularitats. (I si els beneficis s'haguessin repartit d'una altra manera?)

O exposar els problemes i la discriminació que suposen per a la gent de "comarques" les restriccions de circulació i les noves tarifes de transport públic de Barcelona.

I, al final, de què parlarà? Encara no ho sé.

LA NOIA QUE SEMPRE FA TARD

Marylou/ @mariasaladich

OPINIÓ

Josep Burgaya

DES DE FORA

La muntanya màgica

Com cada any per aquestes dates, es reuneix a Suïssa el Fòrum Econòmic Mundial, justament allà on Thomas Mann va situar el sanatori de la seva excepcional novel·la sobre la decadència d'Europa. La trobada de Davos reuneix el bo i millor de les fortunes i del capitalisme mundial en una mena de "fira de les vanitats" on resulta molt important poder-s'hi deixar veure. El més granat de les majors fortunes, l'empresariat de referència, els grans gurus de la tecnologia, els més reputats catedràtics i opinadors, alguns *influencers* i tota mena de venedors de la ideologia dominant expliciten les seves receptes per fer un sistema més competitiu i sostenible, tot permetent-se algunes dosis d'afectada humanitat. Lloc també on els que tallen el bacallà de l'economia mundial aprofiten per reunir caps d'estat de tot el món i llegir-los la cartilla, tot induint-los a practicar la bona política que els suggereixen i fer-los comprometre a la mínima intervenció estatal en l'economia. Hi ha multitud de sessions públiques amb una gran varietat de temes, però sobretot hi ha molts encontres privats i sense càmera on es decideixen qüestions importants i es fan grans negocis. També hi ha esquí i moltes festes organitzades per les més reputades corporacions. Ser o no ser convidat a determinades *soirées* determina fins a quin grau comptes o no en un món que, en realitat, el formen gent que viu fora del

món. No deu ser casualitat que el cantó suís on es concentra aquesta gent resulta el paradís fiscal més gran del planeta i on estan fiscalment radicades més de 30.000 grans empreses.

En aquesta edició del Fòrum, els temes centrals de preocupació, almenys sobre el paper, són la desigualtat i els problemes mediambientals. Més enllà que pugui semblar que hi tinguin només un interès impostat, certament les classes dominants semblen adonar-se els darrers temps que no és possible de mantenir dos processos que estan produint, i ho faran més encara, un nivell de conflictitat i de posar en qüestió un cert ordre global de cara al futur. Fins i tot els més rics acaben per ser conscients que la pulsio acumuladora no hauria d'acabar per destruir el teatre d'operacions, i que sense una mínima redistribució de riquesa que contingui la desesperació dels exclosos i mantingui una certa aparença d'ordre social, el joc té escasses possibilitats de continuïtat. Que el rendiment anual dels actius de les 10 persones més riques del món multipliqui per tres l'ingrés dels 70 milions de persones que viuen a Etiòpia és mentalment inimaginable, i si torna més si pensem que dins d'Etiòpia també hi ha rics i que, per tant la bretxa d'ingrés de la majoria d'etiòps és encara més gran. Mentre que la renda per càpita a Luxemburg és de 78.668 dòlars anuals, al Congo només són 300 dòlars. Els patrimonis concen-

trats per les 15 majors fortunes del planeta superen el PIB de tots els estats al sud del Sàhara, exceptuant Sud-àfrica. El volum de negoci de General Motors excedeix el PIB de Dinamarca i la valoració borsària de Google s'acosta al PIB espanyol. La facturació de cadascuna de les 100 corporacions transnacionals més importants excedeix la totalitat de les exportacions dels 120 països més pobres del planeta. O que les 200 multinacionals més importants controlen el 23% del comerç mundial. I com ens recorda l'economista francès Thomas Piketty, la desigualtat és creixent i és acumulativa. Com ens recordava ja el 2015 un estudi de la NASA, la combinació de la desigualtat, l'escalfament global i el creixement de la població planetària acabaria per donar lloc a grans conflictes i convulsions i qüestionaria la viabilitat futura del planeta

Resulta força obvi que no serà amb la moderació voluntària i l'autoregulació amb que es podran revertir tendències tan destructives. No serà el voluntarisme de les grans corporacions o les pulsions compassives dels rics els que ens portaran cap a un nou camí econòmic i mediambiental, més sostenibles i solidaris. La solució, si és que n'hi ha és en la voluntat col·lectiva que s'ha d'expressar i materialitzar en la política. No ens enganyem, no ens trauran de l'atzucac aquells els interessos desafortats dels quals ens han portat a ser allà on som.

Eduard Roure

Volem els clàssics

Durant els anys universitaris, empès per les quimeres de la joventut, un prova a vegades d'abraçar de manera insensata la totalitat d'algun d'aquells aspectes de la seva formació, o dels seus interessos, en què ha projectat tant batibull d'entusiasmes. A mi em passava que, endut per la rauxa típica del lletraferit juvenil, provava de no saltar-me cap de les lectures literàries que els cànons universals prescrivien, més enllà fins i tot de les obres obligatòries a les llistes de les assignatures de Filologia. Amb un ull posat en les referències ineludibles de la literatura occidental i un altre en les escrites en llengua catalana, percaçava títols a les prestatgeries de la biblioteca del Rectorat o a la pública, destinava els calerons arreplegats que ocasionalment acoloreixen l'existència de l'estudiant insolvent per comprar-me un llibre bo, i inspeccionava amb avidesa els llocs que descansaven a les taules dels companys d'estudi. El segon neguit, complemen-

tari del literari, era lingüístic i tenia a veure amb la consciència de la llengua minoritària que constituïa l'essencial matèria d'estudi de la carrera.

Així, centrat a aconseguir el domini total en el seu ús, donava prioritat absoluta a les traduccions en català dels clàssics universals, i rebutjava les que estaven en castellà. A la dificultat intrínseca del meu objectiu de coneixement total, calia afegir-ne una altra d'igualment insalvable: el dèficit en la presència de clàssics universals en català. Significades editorials hi posaven considerables i lloables esforços, com bé sap qui en el seu dia es va enllaminir amb les col·leccions de la MOLU d'Edicions 62 o amb la històrica *A tot Vent* de Proa. I tanmateix, sempre en quedaven fora molts títols fonamentals que la petita indústria editorial en català inevitablement no podia abastar. Ara que les tempestes polítiques i socials deixen la qüestió catalana en general, i la cultural lingüística en par-

ticular, en un excepcional estat d'incertesa, paradoxalment escalem els metres decisius que en la meua joventut ens van faltar per a la traducció de clàssics. Noves versions de la *Il·líada* (en vers!) o d'altres indefugibles grecolatins, de Puixkin, de Proust, de Thomas Mann, de Kafka, de Virginia Woolf, o de poetes com Akhmàtova, Mandelstam, Whitman o Emiliy Dickinson, es veuen en ressenyes o destacats de les llibreries, en edicions atractives i cuidades. I per norma general, sota els auspicis de noves editorials petites, sorgides arran de la crisi de les editorials tradicionals fagocitades pels grans grups. Com a comunitat política i cultural ens queda molt camí per fer, però una possible pauta de comportament seria l'exemple d'aquestes editorials humils i flamants, que munten un projecte en el qual creuen i que estimem, desentenen-se de l'ampli radi de les ombres del poder, brandant la gran cultura de sempre com a estandard.

LLIBRES

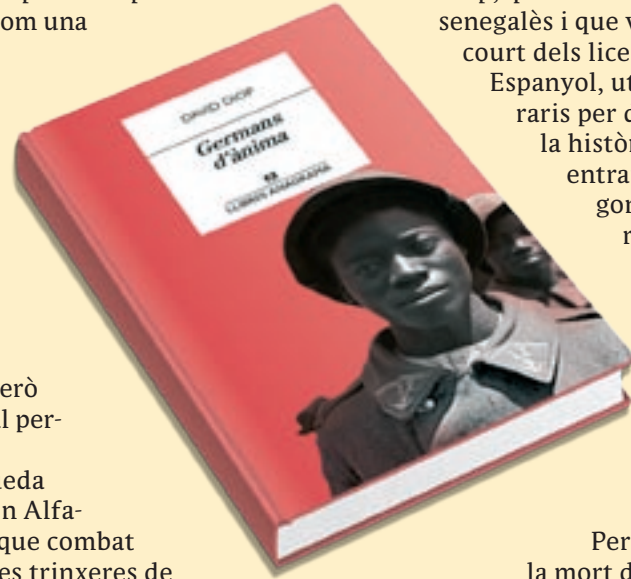
CRÍTICA LITERÀRIA

Dolors Altarriba

Devorant ànimes

Aquesta és una novel·la especial. Especial perquè està escrita com una autobiografia. Especial perquè se centra en la història d'un soldat africà durant la Primera Guerra Mundial. Especial perquè retrata una situació de baixada als inferns, deixar-se endur per la ràbia. Especial perquè està escrita amb paraules senzilles però un punt poètic. I especial perquè sorprèn el final.

Un cop dit tot això, queda pràcticament llegir-la. En Alfa Ndiaye és un senegalès que combat amb l'exèrcit francès a les trinxeres de la Primera Guerra Mundial. Tinguem en compte, que tot i que lluitaven amb França eren africans i vistos fins i tot pel mateix exèrcit com a diferents en molts sentits. Ara en diríem racisme. Aquest jove –que és molt guapo i entén el seu cos com un element important de la seva vida– va a la guerra amb el seu amic de l'ànima –més que un germà, diu constantment– en Mademba Diop, que físicament és tot el contrari que ell. A en Mademba el fereixen i li demana al seu amic que no el deixi patir i el mati, cosa que l'Alfa no fa. Aquest és el detonant de la història. I això és el que persegueix el protagonista durant tot el llibre perquè sent que s'ha equivocat en la seva elecció.

Diop, que és un escriptor francès d'origen senegalès i que va guanyar el premi Goncourt dels liceus francesos i el Goncourt Espanyol, utilitza molts recursos literaris per donar el màxim d'emoció a la història i explicar-la des de les entranyes, des del cor del protagonista. Ho fa lligant el que representa una trinxera en el sentit d'una ferida a la terra o comparant-la amb la vulva d'una dona i com el protagonista –que es va explicant també amb els records de joventut– se sent bé dins d'una dona (trinxera).

Però el relat és dur. La ràbia per la mort del seu amic el fa embogir però en cap moment al llibre es parla de bogeria o de malaltia mental, tot i que s'insinua. Perquè a Diop li interessa explicar a través d'aquest soldat el patiment de tants soldats que mai van voler explicar la violència i la duresa del que van viure en aquella guerra. Per això, es va documentar a través de moltes cartes de soldats enviades a familiars i de testimonis de persones abandonades en terra de ningú. Alhora, pels seus orígens i amb l'interès que té sobre el colonialisme, Diop combina paraules en wolof a la narració i també les creences i cultura del Senegal. Un coneixement més en una novel·la que sorprèn i que probablement és adequada per a lectors bregats o oberts a noves experiències.

GERMANS D'ÀNIMA

Autora: David Diop
Editorial: Anagrama
Lloc i any d'edició: Barcelona, 2019
Nombre de pàg.: 160

Teresa Costa-Gramunt

Alexandre de Riquer, records d'infantesa

En la perspectiva de la commemoració enguany de la mort d'Alexandre de Riquer i Ynglada (Calaf, 1856 – Palma de Mallorca, 1920), Edicions de L'Albí ha publicat *Quan jo era noi*. Josep Maria Solà ha escrit una acurada introducció d'aquesta obra d'Alexandre de Riquer publicada dos anys abans de la celebrada *Crisantemes* (1899).

L'any 1897 Alexandre de Riquer tenia 41 anys. *Nel mezzo del cammin*, i amb la seva esposa Dolors Palau ja molt malalta i a la qual dedica el llibre juntament a la seva mare, Elisea Ynglada, Riquer va escriure aquest llibre que aplega 15 narracions curtes de signe autobiogràfic, a més d'un pròleg i un epíleg del mateix autor, que va titular *Quan jo era noi*. Publicat a L'Avenç, el llibre contenia, com l'edició actual que els reproduïx, 48 dibuixos realitzats per ell mateix seguint "el concepte romàntic i wagnerià d'artista total", com escriu Josep Maria Solà al text introductor.

A *Quan jo era noi*, Alexandre de Riquer, l'home adult i ja amb una carrera artística reeixida i de nivell, hi escriu episodis viscuts intensament pel joventut que va ser, "un bordegàs de fora salvatget i pocavergonya", quan amb la família vivia a Can Basols, la immensa casa pairal "que encara es recordava de quan havia estat castell" que tenien els Riquer al terme de Castellfollit de Riubregós, prop de Calaf.

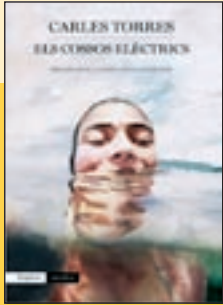
Les 15 narracions de *Quan jo era noi*, d'Alexandre de Riquer, revelen un escriptor notable, amb estil i amb una gran imaginació poètica sense deixar de mostrar-se també molt viva una escriptura naturalista que expressa una gran valentia personal: una sinceritat fora mida a l'hora d'escriure i l'expressió transparent d'un sistema de valors humans que, a dir de Solà, "sembla perdut per sempre, i una ingenuïtat salvatge que l'acostaria a la llibertat absoluta, i que només em veuria amb cor d'explicar recurrent als inicis utòpics de l'anarquisme".

Vet aquí el que fa actual *Quan jo era noi*, una mostra de la literatura del "jo" sense cap més màscara que la forçosa del llenguatge, com quan escriu: "Carabrut, esborrifat de cabells, atrevit, indomable, semblava mentida que jo tingués una engruna de bondat, i, amb tot, un fet que recordo em fa creure que el cor sabia batre a temps, causant fondes impressions que no havien d'esborrar-se mai més de ma memòria". Toca el cor dels lectors.

QUAN JO ERA NOI

Autor text i dibuixos: Alexandre de Riquer
Editorial: Edicions de L'Albí
Lloc i any d'edició: Manresa, 2019
Nombre de pàgines: 150

NOVETATS EDITORIALS

'Els cossos elèctrics'
Carles Torres
Ed. Empúries

Amb aquest títol, l'eivissenc Carles Torres va guanyar la darrera edició del Premi Just Manuel Casero de novel·la curta, a Girona. Jordi, Nataliya i Josep són els tres personatges protagonistes d'un relat que es construeix com cercles concèntrics. Cada un d'ells explica una part d'una història a un lector que l'ha d'anar completant.

'1793. El llop i el vigilant' Niklas Natt och Dag / Ed. Proa

Alguns han comparat aquesta novel·la històrica amb *El nom de la rosa* d'Umberto Eco. L'acció se situa a Suècia, a finals del segle XVIII, després de la mort del rei Gustau III. Un moment de crisi social. Apareix un cadàver en una llacuna i l'investigador Cecil Winge, amb els dies comptats per la tuberculosi, descobrirà al seu darrere una societat podrida.

'Neix un teixidor de somnis'
Ngugi'wa Thiong'o / Raig Verd

Perseguit pels records i les notícies de la carnisseria i dels encarceraments en massa realitzats per l'estat colonial britànic a la seva Kenya natal, però alhora inspirat en la lluita titànica contra aquestes injustícies, l'autor comença a teixir històries que recull de les fibres de la memòria, la història i un present vibrant i turbulent.

'Com discutir amb un gat'
Jay Heinrichs / Ed. Sidillà

Els gats són uns manipuladors molt hàbils que us poden fer fer el que sigui amb un parell de miols. Però proveu de fer-los fer el que vosaltres voleu... Encara que és molt difícil, persuadir un gat és possible. Després d'aconseguir-ho, persuadir les persones és bufar i fer ampolles. Per això aquest llibre és, en realitat, una guia de persuasió... per a humans.

'Ramon Fuster i Rabés. Biografia del mestre'
Genís Sinca / Pagès Editors

L'escriptor Genís Sinca que narra amb rigor i passió la vida i obra del pedagog lleidatà, un dels més fascinants del segle XX català: fundador de l'Escola Tagore (1957), a Bellaterra, el primer centre a l'aire lliure del seu temps, inspirat en l'escola de Bosc de la mítica Rosa Sensat. Va ser, sens dubte, una figura gegant de la resistència al franquisme.

GEOGRAFIA LITERÀRIA

Llorenç Soldevila

El Pont Nou

“ El riu i la nit. Recordo una nit d'hivern a Camprodon. Els ruixats havien trompetejat la vall durant uns dies. La fosca donava a la vila deserta un aire medieval, remot. Jo passejava després d'haver begut, sopant, un vi negre excel·lent. De sobte vaig arribar al riu, a la confluència del Ter i el Ritort, obscur espai sota l'estelat vague, la perfecta silueta del Pont Nou erigida en dramàtica amenaça geomètrica. I m'investí el poderós fragor dels dos tempestuosos cabals d'aigua, que cavalcant endimoniats, refulgint negres, s'investien i es fonien. I emeti en una humitat intensa, tenallant.

Vaig fugir, sord del soroll i tremolant de fred. Semblava que un tumultuós avalot, el de la Naturalesa indòmita que davallava de les grans muntanyes, s'hagués apoderat del poble a l'empar de la nit. El vi em va retornar a l'estat de gràcia de les hores de la llibertat pregona. ”

Baltasar Porcel

AUTOR
Baltasar Porcel
(1937-2009)

OBRA
'Camprodon, una vall del Pirineu' (1993)

INDRET
Pont Nou

MUNICIPI
Camprodon

COMARCA
Ripollès

Aquest pont, la silueta del qual és un dels símbols de la vila, va ser construït inicialment al segle XII i va prendre el perfil actual al segle XIV. Consta d'un sol arc monumental amb una amplada de 22 metres de llum, que té doble pendent, i d'un petit arc lateral que dona pas al carrer de Sant Roc i està unit a una torre de defensa per tal de facilitar el pas del camí de ferradura que conduïa a la Cerdanya. Al bell mig del pont s'hi pot llegir aquest text de Baltasar Porcel que evoca els records d'una nit passejant per aquests entorns. Aquests dies, veure l'espectacle del Ter des d'aquest mirador és tota una experiència.

ALBERT LLIMÓS

LLENGUA

EL 9 ETS I UTS

104

Eines per resoldre el dèficit del català en la Justícia

El dia 17, en aquesta secció, ja vam informar de l'ús escàs del català en la Justícia. Però sempre hi ha un remei. El remei es diu voluntat i CICAC (Consell dels Il·lustres Col·legis d'Advocats de Catalunya). Cal dir que el CICAC i el Departament de Justícia i Política Lingüística tenen signat un conveni de col·laboració per desenvolupar i executar un pla de treball, l'objectiu del qual és facilitar l'ús de la llengua catalana en l'àmbit judicial.

Per aconseguir-ho, el CICAC dota els advocats d'eines i recursos que consideren necessaris i du a terme les iniciatives i activitats com ara: disposar de personal tècnic qualificat que resol totes les consultes i les qüestions que li siguin plantejades sobre el llenguatge

jurídic català; informar a través del butlletí de notícies de les novetats relacionades amb el català en l'àmbit jurídic (nova terminologia, sentències, recursos que facilita la Generalitat); posar a disposició dels col·legiats un traductor automàtic gratuït castellà-català especialitzat en l'àmbit jurídic, i editar formularis jurídics en català, entre d'altres.

L'Àrea del Servei Lingüístic del Consell fa publicitat i informa de tots aquests recursos i eines. Així mateix, a través de l'adreça electrònica serveilinguistic@cicac.cat, es poden formular totes les vostres consultes, problemes, opinions i qüestions.

Per saber-ne més: <http://www.cicac.cat/arees/llengua/>

Us animem a seguir aquesta secció i us convidem a fer-nos arribar consultes i comentaris a través de vic.ass@cpnl.cat

Oficines i serveis:
granollers@cpnl.cat
ripolles@cpnl.cat
vic@cpnl.cat

www.cpnl.cat/xarxa/cnlosona/

ENGLISH IN A BITE

ANGLÈS

Let's get the ball rolling

We use lots of **sports idioms** in English, most of which usually originate from a particular sport. Many of them have evolved and are now used in everyday life. One area where they are especially common is in **Business English**. Remember that using idioms helps you sound more natural and fluent when you speak English.

Here are some common sports idioms that you may hear when doing business in English. Can you match them to their meaning?

1	My boss knows everything about this industry. He's on the ball .
2	I think you'll soon get into the swing of working for us.
3	You will find your new position plain sailing .
4	Even though it's a long shot , I'm going to apply for my dream job.
5	I really dropped the ball when I forgot about our meeting yesterday.
6	I'm going to work early today to get a head start .
7	Well, they offered me the job. I guess the ball is in my court .
8	The sales forecast for next year is a ballpark figure . We'll know more at the end of the financial year.
9	We were completely blind-sided by our competitors' new advertising campaign.
10	My boss definitely calls all the shots in our company
11	Who wants to get the ball rolling ?
12	There are going to be more redundancies again this year, but that's par for the course .

CATALÀ

Fem rodar la pilota

(en català diem "Posem fil a l'agulla")

En anglès es fan servir moltes frases fetes que tenen l'esport com a tema, la major part es van originar en un esport en concret. Moltes han evolucionat i s'han incorporat al llenguatge de cada dia. Un àrea on són especialment freqüents es l'anglès de negocis. Recordeu que l'ús de frases fetes fa que sembli que parlem més fluidament i de forma natural.

A les següents frases trobareu expressions comuns que tenen l'esport com a tema i que podeu sentir quan feu negocis en anglès. Podeu relacionar-les amb el seu significat?

- a start early
- b get used to doing something
- c easy
- d start
- e decide what you are going to do
- f difficult but worth a try
- g surprised
- h make a mistake
- i aware
- j normal or expected
- k estimate
- l be in charge

Les solucions de la setmana anterior:

- (1) *That dog's just bitten its owner (has). It's very aggressive (is).* ■ (2) *The shop's always sold women's clothes and children's shoes (has).* ■ (3) *My wife's business is making a fortune.* ■ (4) *Where are the ladies' toilets?* ■ (5) *They've just bought a new dog. Its name's Ben (is).* ■ (6) *Who's been to the Picasso Museum (has)?*

MÚSICA

EL CLÀSSIC

Jaume Espuny

JOHN LENNON 'Plastic Ono Band'

Capitol/EMI, 1970

Després d'uns quants experiments, John Lennon publica a finals de 1970 el seu primer disc oficial un cop separats els Beatles: *Plastic Ono Band*. Una meravella que no va tornar a igualar. Amb el baix de Klaus Voormann, la bateria de Ringo Starr i la guitarra del mateix Lennon n'hi ha prou per fer un disc que en algun moment et talla la respiració. Música primària, intimista, sense parafernàlia, sincera, molt diferent del que els seguidors dels Beatles podien esperar d'un dels seus membres. Les campanes funeràries amb què comença la primera cançó sobre la seva difunta mare, "Mother", ja t'indiquen per on anirà el disc. "Working Class Hero", només amb guitarra acústica, és una oda a la classe obrera. A "I Found Out", Lennon ens explica que ja està tip dels hippies i les seves bones intencions. "Love" és una preciosa cançó d'amor. "Well, Well, Well" ens torna el Lennon més salvatge amb uns crits que fan posar la pell de

gallina. I a "God", el tema més recordat, l'exbeatle ens fa una llista de tot en el que ja no creu: ni en Déu, ni en Kennedy, ni en Buda, ni en Elvis, ni en Dylan, ni en els Beatles, només creu en ell i... en la Yoko. "El somni s'ha acabat", va repetint al final de la cançó. Amb aquest disc, John Lennon va intentar treure's tots els fantasmes de sobre. L'any següent, el 1971, gravaria un altre disc gairebé tan bo, això sí, molt més famós: *Imagine*.

EL TEST Rossend Bruch

Primer instrument que vas tocar? La guitarra. **Primer grup del qual vas formar part?** Els Tretzes. **Primer concert en directe?** Al Rock & Route amb Barrica Barraca. **Primer disc que et vas comprar?** Probablement, Modern Talking. **Quants discos tens?** Uns 500. **Salva'n tres.** 3 de 500? Impossible. Els necessito pràcticament tots. **Grups o músics de capçalera.** Steve Vai, Richie Kotzen, Bon Jovi, Mike Oldfield, Ayreon, Willie Nile, Jean Michel Jarre, Vangelis, Pink Floyd, Dire Straits, Guns'n'Roses, Joe Satriani... **Un concert (com a públic) per recordar.** Steve Vai al *Passion and Warfare 25th Anniversary Tour*.

NOTES

Homenatge a Llach amb una exposició a Barcelona

El millor artista que hi ha hagut als Països Catalans en el darrer segle rep un merescut homenatge a "Com un arbre nu", una gran exposició que hi ha a l'Arts Santa Mònica de Barcelona que es podrà visitar gratuïtament fins al proper 26 d'abril. La mostra, evidentment, està dedicada al cantautor Lluís Llach i s'ha impulsat per celebrar el 50è aniversari de la seva primera actuació. L'exposició està dividida en diferents àmbits i no pretén resseguir cronològicament els discos i concerts de Llach sinó que proposa "una experiència íntima" a través dels paisatges simbòlics que han configurat l'imaginari del cantant, tal com explica el seu comissari, Lluís Danés. Així, entre d'altres, s'hi poden veure objectes que formen part de les seves cançons en un entorn teatral i màgic on la llum, el so i l'escenografia "ens conviden a somiar". Fins i tot, a través d'una innovadora experiència immersiva, es pot tornar a veure i escoltar Lluís Llach al piano cantant-nos gairebé a cau d'orella la cançó *Com un arbre nu*. També s'hi ha recreat el Cafè Antic de Porrera i els visitants poden seure a les mateixes cadieres que ho feia el cantautor mentre creava obres com *Món-Porrera* al costat del poeta Miquel Martí i Pol. L'exposició també recorda la llarga trajectòria de Llach i la seva influència en moviments culturals i polítics del país (amb un paper clau en la Nova Cançó, però també en d'altres àmbits). Del tot imprescindible tant si sou malalts de Llach com si encara no en sou. La mostra es va inaugurar abans de Nadal en un acte presidit pel president de la Generalitat, Quim Torra.

NOVETATS DISCOGRÀFIQUES

Jordi Sunyer

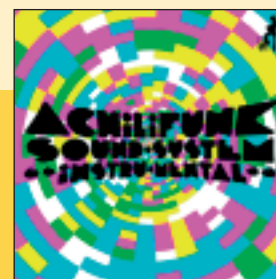
MIQUEL VILELLA
'Els fans de l'amor nord-americà'

Els fans de l'amor nord-americà és el quart disc ja del reusenc Miquel Vilella, un cantautor de tall rocker que va esclatar sobretot el 2017 arran de la publicació del seu celebrat tercer disc, *La línia màgica*. Vilella ja portava temps picant pedra des que el 2011 s'havia donat a conèixer amb un treball on cantava en anglès, però va ser quan va traçar el mateix camí que Mishima –començant a cantar en català– que va tenir més repercussió. Al nou disc parla sobre l'individu, el dret i justícia de l'amor i la incertesa del futur a ritme de pop-rock i power-pop.

CHRISTIAN PENALBA
'Canvis'

D'on beu la música popular i tradicional valenciana? Doncs una bona manera de saber-ho és escoltant el disc de debut de Christian Penalba, un jove d'Alcúdia que ha gravat 11 cançons que recorren el País Valencià de cap a peus a base de jotes, fandangos, bolero, seguidilla i malagueña. Totes les cançons són tradicionals excepte tres cants d'estil, escrits per Salvador Ribes. El disc compta amb la col·laboració de l'històric Pep Gimeno Botifarra a les percussions i dels també cantants Carmen María Martínez Salazar i Jonatan Penalba, germà de Christian.

ACHILIFUNK SOUND SYSTEM
'Instru mental'

La mal anomenada música d'ascensor acostuma a ser instrumental (les veus i sobretot algunes lletres podrien distreure el personal) i propera al pop, el new-age i el jazz. Des d'ara, però, també n'hi ha de rumba i funk. I és que Txarly Brown i l'Achilifunk Sound System tornen amb un nou treball on palmes i guitarres a ritme de ventilador conviuen amb bases electròniques. El disc, gravat amb la complicitat de Jack Chakata-ga i Lalo López (Fundación Tony Manero), té la seva gràcia i seria divertit que sonés de fons en algun ascensor.

ECONOMIA

ELS PARQUETS

Joan Carles Arredondo / @joancarredondo

UN PACTE
NECESSARI

Arrenca un nou any i, per seguir amb una tradició tan implantada com l'anomenada pujada de gener, reapareix el debat sobre el salari mínim interprofessional. Fixar-ne la quantia és una potestat del govern i, vistos els compromisos que s'assumeixen en el pacte de partits que li donen suport, no és gens estrany que s'aventuri que hi haurà un increment. De seguida, els sospitosos habituals –partits de dretes, entitats financeres, liberals per convicció o d'aparença– han posat el crit al cel: apujar el salari mínim, diuen aquests sospitosos habituals, atempta contra la creació d'ocupació, es perdran oportunitats laborals sobretot per a les capes més desfavorides, i l'atur creixerà. Resumint, les set plagues d'Egipte.

L'any passat, quan es va afrontar la pujada més notable del salari mínim en l'etapa de la restauració democràtica (un 22%, que el situaven en 900 euros en 14 pagues), aquestes veus van ser insistents i, tot i que les dades de l'arrencada de l'exercici desmentien aquells mals auguris, han estat pacients per esperar la primera relliscada del mercat laboral per carregar les culpes a la pujada que en va acordar el govern de llavors. El 2019 va ser, efectivament, l'exercici en què menys va baixar l'atur a l'Estat des del començament de la represa i també el que menys va augmentar el nombre de cotitzats a la Seguretat Social.

Més enllà de les anàlisis més catastrofistes, existeixen alguns informes més moderats sobre el suposat efecte que va tenir l'increment del salari mínim. La setmana passada, el BBVA apuntava que el salari fixat a 900 euros hauria evitat la creació de 45.000 llocs de treball. Això vindria a donar una certa raó a les veus més crítiques amb les pujades del salari mínim (per bé que no són precisament efectes com els de les set plagues d'Egipte). Però convé no quedar-se només amb els titulars. Diu el mateix estudi que la capacitat de consum dels beneficiats per aquesta pujada del sou mínim ha

crescut entre un 1% i un 1,5% i que els treballadors que han mantingut la feina estan millor que fa un any –tampoc calien grans estudis per arribar a aquesta última conclusió.

De les declaracions dels responsables de l'estudi del BBVA, en destaca una. "Té tot el sentit del món apujar el salari mínim". Ho diu l'economista en cap de l'entitat, Jorge Sicilia. També posa una mica d'aigua al vi d'aquesta afirmació. Demana que siguin creixements progressius perquè les empreses puguin anar-los assumint. També apunta a la possibilitat que s'estableixin diferents ritmes territorials, perquè no és la mateixa incidència que té una pujada del sou mínim a Andalusia, on més persones estan sotmeses a aquesta base salarial i el cost de la vida és menys elevat, que a Catalunya, per posar un cas. No és res que no s'estigui assajant. Als Estats Units, s'arriben a establir salaris mínims per ciutats.

En tot cas, i mentre s'espera la decisió que prendrà ben properament el govern, el debat pren una altra dimensió quan es tenen presents les reflexions que arriben des de la Unió Europea. La Comissió, el govern europeu, reflexiona en veu alta sobre la perspectiva que es fixi un salari a escala europea, a partir dels mateixos paràmetres d'atendre la diversitat territorial. Apunta a la conveniència de fixar un mínim que es correspongui al 60% del salari mitjà de cada estat membre. No és que sigui un atac de generositat, malgrat que el comissari d'Ocupació, Nicolas Smith, assenyali que es tracta d'una mesura que garantiria condicions dignes per als treballadors. També es tracta d'evitar, dins de la Unió, el que es considera un dúmping salarial: els països que tenen salaris més baixos competeixen amb millors costos contra els que els tenen més elevats.

Europa planteja una pila de mesures cada any. I a l'Estat se n'han imposat algunes que han generat

resposta social sota la consigna que el que digui Europa s'ha d'oïr.

Ara, quan es planteja una mesura mínima favorable per als assalariats, algunes veus assenyalen que no se n'ha de fer cas. Una mica de coherència no seria sobrana.

El debat salarial és complicat de sostenir en alguns casos. Els alts executius de les empreses, que són, juntament amb els representants de les organitzacions patronals, els que més reclamen que els salaris mínims tinguin creixements moderats, han vist incrementats els sous un 4,5% durant el 2019, segons un informe de l'escola de negocis EADA. Els sous dels assalariats va créixer un 2%. Fer discursos sobre la moderació salarial de tercers, a partir dels increments propis, no deixa de ser paradoxal.

Tampoc no deixen de ser paradoxals algunes de les exigències del món empresarial que tenen poc a veure amb els discursos de moderació que es pregonen. Els empresaris reclamen professionals millor formats i, en aquest sentit, demanen –amb tota la legitimitat– disposar d'una Formació Professional que els proporcionï els perfils més adients per a les necessitats productives i de mercat. Una petició lògica que ha de tenir la complicitat del sector públic. Personal millor format per adaptar-se a les necessitats productives i de mercat és equivalent a guanyar posició competitiva i millorar el negoci. En definitiva, guanyar més. Tenir millor personal hauria d'anar en la línia de tenir un personal millor pagat, perquè se n'obté més rendiment. No és només una qüestió de justícia, que ja n'hi hauria prou, és també que si es demana el concurs de l'administració per obtenir millor negoci, la compensació hauria de passar per pagar millors salaris, perquè això també significa millors prestacions en forma d'impostos i de seguretat social, per bastir un millor estat del benestar. És un pacte necessari.

INDICADORS

Fre immobiliari

La compravenda d'habitatges a Catalunya encadena el quart mes consecutiu de descensos. Al novembre, es va reduir un 14,2% en comparació amb el mateix mes de l'any anterior, segons dades de l'Institut Nacional d'Estadística (INE). La taxa interanual ja va baixar a l'octubre (-5,5%), al setembre (-5,8%) i a l'agost (-14,8%). Les transaccions del novembre també van ser inferiors a les d'octubre.

Més ERO d'acomiadament

El nombre de treballadors afectats per processos d'acomiadament col·lectiu es va incrementar un 68% durant el 2018, segons dades del Departament de Treball, Benestar i Famílies. En total es van produir 6.976 acomiadaments per la via dels expedients de regulació, quan un any abans n'havien estat 3.793. Els expedients es van incrementar en totes les modalitats. Se'n van tramitar 477.

TECNOLOGIA

Arnau Jaumira

INVENTS CONTRA LA CERVESA CALENTA

Posem-nos en situació: dissabte al vespre. Tenim convidats a casa i hem anat a comprar per tenir-ho tot a punt. Arriba l'hora de sopar i en el moment de servir les begudes ens adonem que no hem posat la cervesa a la nevera. El problema és evident. Ningú vol cervesa calenta i refredar-la amb mètodes casolans, ja sigui amb una galleda amb glaçons o posant-ho al congelador, és poc efectiu i sobretot lent. Ara sembla que hi pot haver una solució millor molt aviat. Es tracta de Juno, una espècie de nevera ràpida que l'empresa californiana Matrix està desenvolupant i que va presentar al CES (Consumer Electronic Show) 2020 de Las Vegas, aquest passat mes de gener.

El concepte és similar al d'un microones però amb l'efecte invers, en lloc de generar escalfor genera fred. El prototip de l'aparell té forma allargada, de l'altura d'una ampolla de vi, que és la mida que té el receptacle. És a dir, hi podem posar o una ampolla de vi o dues llaunes de cervesa (o el que sigui). L'engeguem i en només dos minuts ens promet deixar la beguda a quatre graus, com si l'acabéssim de treure de la nevera.

El sistema interior no és pas complex. Als circuits interiors de Juno hi ha aigua gelada que rodeja l'ampolla o les llaunes. Durant el temps que dura el procés, també es fa girar l'element a refredar perquè el fred sigui uniforme. Els seus fabricants asseguren que l'aparell és capaç de fer baixar la temperatura de 22 a 4 graus en dos minuts. Es poden personalitzar els seus botons per refredar a una temperatura concreta en funció de la beguda.

Es tracta d'un concepte anomenat efecte Peltier, que el que fa és transformar la diferència de voltatge en fred o calor i transferir-se a elements propers. És a dir, l'aigua sempre està gelada i refreda tot el que hi posem a dins.

De moment la nevera que refreda com un microones és un prototip. Es pot trobar a la plataforma Indiegogo en procés de micromecenatge. De moment ja ha recollit 211.525 euros dels

90.000 que necessitava per tirar endavant. Tot i que en una primera fase es podia contribuir amb 179 euros i endur-se una Juno, ara aquesta recompensa –tal com s'anomenen les col·laboracions en un micromecenatge– ja s'ha exhaurit. Ara es pot aconseguir una Juno per 270 euros. En el cas de comprar-ne dos, el preu es queda en 359 euros. La data d'entrega inicial està prevista per al mes d'agost d'aquest any.

Paral·lelament l'empresa també ha creat una línia de gots amb dues mides diferents per refredar-hi la beguda que vulguem, sense dependre que estigui en una llauna o una ampolla.

L'invent va cridar l'atenció al CES i ha estat notícia en diferents mitjans especialitzats en tecnologia. Això ha fet augmentar l'interès per l'aparell. El projecte de Juno es va iniciar l'octubre del 2018 quan van començar a especificar què volien que fes l'aparell. El gener del 2019 en treien el primer prototip i a l'abril, el segon. El disseny definitiu va arribar el novembre passat i ara està previst que l'invent acabi de passar tots els tests, que se'n pugui començar la fabricació massiva a principis d'agost i que arribi al mercat per a tothom l'octubre del 2020.

LES APPS DE LA SETMANA

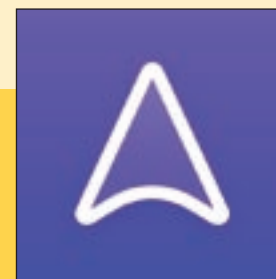
TRAFFIX
iOS i Android
5,99€

Joc simple i minimalista amb gràfics cuidats. La mecànica de Traffix és simple però a la vegada complicada. Semàfors, cotxes i avions són els elements claus d'aquest joc en el qual es tracta de saber donar pas a qui convé en cada moment en una cruïlla de carreteres o enmig d'un aeroport. Posant verds els semàfors deixarem passar un dels cotxes en una cruïlla. Si tardem massa, els conductors s'impacienten i ens pot acabar penalitzant. A mesura que pugem de nivell, les cruïlles són més complicades i hem de gestionar més semàfors.

ENDEL
iOS i Android
Gratuïta

Arribar a casa, posar-te els auriculars i buscar aquell moment de relax que necessites. Endel és una aplicació que permet crear paisatges sonors per ajudar-te a adormir-te, relaxar-te o concentrar-te amb alguna tasca. Fins i tot accedeix al temps que fa, la teva ubicació i l'hora per crear un ambient més adequat. També li podem donar permís perquè sàpiga el nostre ritme cardíac (si tenim un accessori que el llegeixi) i adaptar-hi l'espai sonor. És una aplicació amb un disseny senzill però molt elegant i amb una navegació intuïtiva.

ARC APP
iOS
Gratuïta

És l'aplicació que recopila tot el que fem durant un dia. On anem, com ens desplaçem, quanta estona estem a un lloc o si hem fet exercici. I tot amb la seguretat que les dades no seran venudes a un tercer ni tampoc sortiran del nostre iPhone (no està disponible per Android). Amb un consum molt baix de bateria (inferior al 2% durant deu dies) registra tots els nostres moviments (prèvia autorització de l'usuari). Segurament lluny de la curiositat no té gaire més utilitat però ens resumeix cada dia amb els llocs on hem estat i les fotos que ens hi hem pogut fer.

ALEGRIA INTERIOR

Eulàlia Robert, directora de PNL Barcelona

Ser feliç es pot practicar

Segons els taoistes, els desitjos més universals dels éssers humans, per ordre de prioritats, són: la felicitat, la longevitat, la salut i la pau.

El primer per a una persona és ser feliç, perquè si no és feliç sobra la resta. I si un@ és feliç, vol viure més anys. La felicitat porta a desitjar una llarga vida per gaudir molt de temps d'aquest benestar. Una bona salut és important perquè sense salut resulta molt complicat conservar la felicitat. I quan som feliços i gaudim d'una vida plena de salut, llavors, aspirem a viure en pau.

Però què ens fa feliços als éssers humans?

Un estudi de l'any 2017 de la Universitat de Harvard, als Estats Units, identifica una sèrie de factors clau per ser feliç.

Entre aquests aspectes destaquen la capacitat d'acceptació del que passa en la nostra vida, de la nostra capacitat de fer alguna cosa pels altres, de la capacitat d'estar presents i ser conscients del que estem vivint. També ens fa feliços desenvolupar resiliència (capacitat de superar dificultats). Un altre aspecte relacionat amb la felicitat és la capacitat de no solament superar els fracassos, sinó de viure'ls com oportunitats d'aprenentatge, de valorar tot allò bo que passa al nostre voltant, com gestos d'amabilitat, apreciar petits èxits quotidians, oferir un regal,

rebre una trucada d'algú estimat o una invitació per anar al cinema. També ens fa feliços, segons l'estudi, practicar algun tipus de relaxació/meditació conscient, incorporar hàbits de moure el cos de forma conscient, encara que sigui de forma suau, i per acabar, un aspecte aplicable a qualsevol entorn o context tant personal com professional, fer de la simplicitat un hàbit, trobar la màgia de menys és més, és a dir enfocar-nos en allò que realment és important.

I tot això passa, a més, per comprendre, acceptar i gestionar bé les nostres emocions.

En totes les èpoques i cultures la vida en societat representa un suport i també un repte per a l'ésser humà.

No sempre és fàcil, en entorns complexos o moments crítics, trobar la manera per viure de forma plena i serena.

En aquests moments tenir incorporats bons hàbits a la nostra manera de fer quotidiana pot marcar una diferència important.

Actualment, cada vegada més persones practiquen meditació conscient o *mindfulness*, per estar més atents i presents i no ser arrossegades per un excés de preocupació, diàleg intern, etc.

Ens acostem a disciplines com la programació neurolingüística (PNL) per desenvolupar habilitats comunicatives i afavorir l'empatia, transformant els hàbits com els judicis i prejudicis en escolta i comprensió.

La comprensió i acceptació d'un@ mateix@ i dels altres és vital per sentir-nos bé. En aquest sentit, la PNL ens proporciona un model de funcionament de la ment que fa possible comprendre conductes, reaccions i emocions davant de situacions determinades.

També ens proporciona un conjunt de bones pràctiques que poden ser fàcilment incorporades a la nostra vida diària, per viure de forma més conscient i plena.

Ser feliç es pot practicar!

L'HORÒSCOP

Dhanna Astròloga

ÀRIES (Del 21/3 al 20/4)

Et pots sentir més somniador, fins i tot romàntic, però només ho faràs amb persones molt properes. Compte a barrejar diners i amistat, cal deixar les coses ben clares.

TAURE (Del 21/4 al 20/5)

Si no t'agrada com van les coses al sector professional, pots mostrar una forta empena per iniciar nous projectes. Necessites alliberar-te del que no connecta amb tu.

BESSONS (Del 21/5 al 20/6)

Hi ha la possibilitat de fer un viatge amb la parella aquests dies. Si cerques col·laboradors, podries trobar-los fora del teu entorn habitual. Potser cal moure's més.

CRANC (Del 22/6 al 21/7)

Bones oportunitats per a l'expansió i per ampliar els contactes del sector professional. En aquest moment, pots mostrar-te una mica més reservat amb les teves emocions.

LLEÓ (Del 22/7 al 23/8)

La tensió entre les Cases VII i X inclina que assumptes de parella afectin la professió. Atracció per una persona llunyana. Assegura't que tot és tal com et diuen.

VERGE (Del 24/8 al 23/9)

Un aspecte entre el sector laboral i familiar pot inclinar a treballar amb una persona de la família. Amb Venus a Casa VII, es donen oportunitats per trobar parella.

BALANÇA (Del 24/9 al 23/10)

Al sector laboral, deixa les condicions salarials i horàries ben clares. La conjunció Venus/ Neptú inclina a algun engany. Les teràpies aquàtiques poden ser efectives.

ESCORPÍ (Del 24/10 al 22/11)

El Sol per Casa IV inclina que si hi ha assumptes familiars pendents de resoldre podrien sortir a la llum, demanant solucions. Despeses extres relacionades amb fills.

Del 27-01-2020 al 02-02-2020

SAGITARI (Del 23/11 al 21/12)

Si passes per dificultats, podries rebre l'ajut d'una persona de l'àmbit familiar o que pertany al teu passat. Estàs mentalment potent i et reafirmes sense complexos.

CAPRICORN (Del 22/12 al 20/1)

En aquest moment, el teu instint és a flor de pell. Perceps les petites coses amb intensitat. S'activa el sector financer i comences a veure la manera de tirar endavant.

AQUARI (Del 21/1 al 19/2)

Amb Mercuri transitant pel teu signe poden ser dies de moltes comunicacions, gestions administratives i trasllats. Podries ajudar econòmicament algú que ho necessita.

PEIXOS (Del 20/2 al 20/3)

Amb Venus i Neptú al teu signe, pot haver-hi tensió al sector professional. Sembla que has d'adaptar-te a unes exigències que no comparteixes, contràries als teus valors.

CINEMA

LA CRÍTICA DE LA SETMANA

Joan Salvany

'Richard Jewell'

De Clint Eastwood

Clint Eastwood comença a col·leccionar, si no més Oscars, sí pel·lícules *biopics* de personatges que sens dubte, tot i essent reals, mai haurien aparegut en una pantalla. Només fa falta repassar la seva obra, des de Harry fins a qualsevol franc tirador, passant per Mandela o *Gran Torino*. Títol de conservador, ja voldrien precisament aquests que la seva vida fos igual d'ètica que algun dels personatges d'Eastwood, que envesteix en aquesta ocasió contra els embolics de l'FBI o la mateixa premsa groga. Com passa amb Woody Allen, són envejats en negatiu per la impossibilitat que fent una pel·lícula cada any no pot ser de les millors, quan no deuen acabar de llegir les subtítolades. El seu cinema és gran (*Sin perdón*) i senzill a la vegada, com *Si la cosa funciona*, ambdues exuberants de talent cinematogràfic.

En aquesta ocasió implica una mare (nominada), Kathy Bates, i un pare, Sam Rockwell, que són el perfecte catàleg de l'educació d'uns fills que ja saben què és el masclisme

i la sensibleria inútil. La perfecció d'aquests actors converteix el film en una obra de gran nivell. Beneficiat per la llum de Yves Belanger, i que mostra el pensament que no és or tot el que lluu.

Premiat ja per American Film i National Board of Review, Richard Jewell és en realitat un guàrdia de seguretat que complementa el seu sou amb altres treballs en pàrquings, àrees comercials, etc. Als Jocs Olímpics d'Atlanta de 1996 va descobrir una motxilla amb explosius i, ajudat per altres companys, va desallotjar a tants visitants com va poder. Comença el film com un heroi i acaba (*spoiler*) essent investigat per l'FBI i *matxacat* per la premsa filibustera. Judicis, la màquina de la veritat, la repercussió en la seva mare i el jardí convertit en una redacció de premsa amb la pressió d'obtenir la veritat/no veritat. Paul Walter Hauser, Jon Hamm, Olivia Wilde, Wayne Duvall, Dexter Tillis i Desmond Phillips amb Nina Aranda completen aquest film d'atraccions. O era parc?

'La gallina Turuleca'

D'Eduardo Gondell i Víctor Monigote

Una altra pel·lícula de dibuixos animats, suau i tendra, com solen ser aquests lliuraments, tan tendra com la carn de la gallina protagonista. Carn que gràcies al guió de Pablo Bossi han pogut cuinar-nos els directors Eduardo Gondell i Víctor Monigote, que veladament ens recorden a través de les organitzacions de corrals gallinacis, altres temps que lluiten en el món per demostrar la seva ecològica

vigència encara que Turuleca és una gallina singular. El seu peculiar aspecte genera la mofa de la resta del galliner, fins que un dia, Isabel, una exprofessora de música, la porta a viure a la seva granja. Allà, feliç i en harmonia, la gallina descobreix el seu gran talent ocult amb l'ajuda d'Isabel. Turuleca no només pot parlar, sinó que canta com mai s'ha sentit cantar una gallina.

OFERTA CULTURAL

V. Bigas / T. Terradas

Mishima celebra 20 anys amb 'Ara i aquí' a Granollers

'Ara i aquí', Mishima. Teatre Auditori de Granollers. Divendres, 24 de gener, 21h.

El quintet barceloní Mishima presenta el seu darrer disc *Ara i aquí* aquest divendres al vespre al Teatre Auditori de Granollers, per celebrar el seu vintè aniversari. El repertori del disc, el primer que han gravat en directe, combina grans èxits amb obra recent.

Paula Valls, al Cirvianum

Paula Valls. Teatre Cirvianum, Torelló. Diumenge, 26 de gener, 18h.

La manlleuense Paula Valls presenta al Cirvianum *I Am*, el seu primer disc de llarga durada després de l'EP de presentació *Black and White*. Un treball més intimista que beu de la música negra i el folk americans que produeix el guitarrista David Soler.

Un monòleg a Calldetenes

'La lleugeresa i altres cançons'. Teatre Nu. Auditori-Teatre de Calldetenes. Diumenge, 25 de gener, 21h.

Sota la direcció d'Ivan Benet, Aida Oset mostra les seves dots interpretatives i musicals amb aquest monòleg interior sobre una infermera que ha hagut de deixar la feina i trobarà consol a través de les cançons.

CINECLUB

'El exorcista'

EUA, 1973. Dir.: William Friedking. Regan és una nena de 12 anys víctima de fenòmens paranormals. La seva mare, atemorida i després de sotmetre la seva filla a múltiples anàlisis mèdiques sense resultats, demana ajuda a un sacerdot. El pare Merrin, convençut que el mal no és físic, sinó espiritual, decideix practicar un exorcisme a la nena amb l'ajuda d'un altre sacerdot, el pare Karras.

CINECLUB VIC
28 de gener, 21.30h
Cinema Vigatà
VO subtítolada

'Mientras dure la guerra'

Espanya, 2019. Dir.: Alejandro Amenábar. Espanya, estiu de 1936. El cèlebre escriptor Miguel de Unamuno decideix donar suport públicament a la rebel·lió militar que promet portar ordre a la convulsa situació del país. Immediatament és destituït pel govern republicà com a rector de la Universitat de Salamanca. Mentrestant, Franco aconsegueix sumar les seves tropes al front revoltat.

AC GRANOLLERS
24 i 26 de gener, 19h
Cinema Edison

CINEMES

AGUAS OSCURAS

EUA 2019. Dir. Todd Haynes. Amb Mark Ruffalo i Anne Hathaway. Drama. Basada en fets reals. Un advocat tossut arrisca el seu futur, la seva família i la seva pròpia vida per descobrir la veritat entre la connexió que hi ha entre un augment de morts inexplicables i els abocaments d'una de les companyies més importants del món.

BAD BOYS FOR LIFE

EUA 2020. Dir. Bilal Fallah i Adil El Arbi. Amb Will Smith i Martin Lawrence. Comèdia policíaca. Setze anys després de la seva última missió, els detectius Lowrey i Burnett han de posar en pausa la seva crisi dels quaranta quan arriba a Miami un perillós delinqüent.

ESPÍAS CON DISFRAZ

EUA 2019. Dir. Troy Quane i Nick Bruno. Animació. El superespia Lance Sterling i el científic Walter Beckett són gairebé pols oposats. Lance és tranquil, afable i cavallerós. Walter, no. Però el que li falta a Walter d'habilitats socials ho compensa amb enginy i inventiva, amb els quals crea increïbles artefactes que Lance utilitza en les seves èpiques missions. Però quan els esdeveniments fan un gir inesperat, Walter i Lance de sobte han de confiar l'u en l'altre d'una manera completament nova. I si aquesta estranya parella no pot aprendre a treballar en equip, tothom estarà en perill.

Adaptació al llargmetratge del curt d'animació homònim, dirigit i escrit per Lucas Martell el 2009.

JOJO RABBIT

EUA 2019. Dir. Taika Waititi. Amb Roman Griffin Davis, Scarlett Johansson i Sam Rockwell. Comèdia satírica. Jojo, Rabbit, Betzler és un nen solitari simpatitzant de les Joventuts Hitlerianes que li cau el món a sobre quan descobreix que la seva mare amaga una nena jueva a les golfes de casa seva. Amb l'ajuda del seu amic imaginari Adolf Hitler haurà de superar aquesta situació.

JUGANDO CON FUEGO

EUA 2019. Dir. Andy Fickman. Amb John Cena i John Leguizamo. Comèdia. Cinema familiar. Un equip d'elit dels bombers rescata tres germans en un incendi forestal. Mentre gestionen la localització dels pares, bombers i nens han de conviure a la caserna. Ben aviat els bombers descobriran que els nens són com els incendis: salvatges i imprevisibles.

LA GALLINA TURULECA

Espanya 2020. Dir. Eduardo Gondell i Víctor Monigote. Animació. Turuleca és una gallina singular. El seu peculiar aspecte deslliga les burles de la resta del galliner, fins que un dia, Isabel, una exprofessora de música, la porta a viure a la seva granja.

LA INOCENCIA

Espanya 2019. Dir. Lucia Alemany. Amb Carmen Arrufat i Laia Marull. Drama. Lis és una adolescent que es passa els estius jugant amb les amigues i sortint amb el seu xicot. Però la falta d'intimitat i la xafarderia d'un poble petit fan que Lis porti aquesta relació d'amagat dels seus pares, però a finals d'estiu Lis s'adona que està embarassada.

LA MALDICIÓN

EUA 2020. Dir. Nicolas Pesce. Amb Demian Bichir, John Cho i Andrea Riseborough. Terror. Una casa encantada per un esperit venjatiu maleeix a tots aquells que entren en el lloc, portant-los a tenir una mort violenta.

LAS AVENTURAS DEL DR. DOLITTLE

EUA 2020. Dir. Stephen Gaghan. Amb Robert Downey Jr. i Antonio Banderas. Aventures. Quan la reina Victoria es posa malalta, el Dr. Dolittle, eminent veterinari, haurà de sortir de la mansió on viu amb la seva col·lecció d'animals exòtics per anar a una illa mítica a buscar un remei que curi la reina.

LOS NIÑOS DEL MAR

Japó 2019. Dir. Ayumu Watanabe. Animació. Aventures. Ruka és una adolescent que passa molt temps a l'aquari on treballa el seu pare. Un dia, dos nois són traslladats a l'aquari per problemes familiars i quan contacten entre ells s'adonen que tenen una connexió especial amb l'oceà.

MALASAÑA 32

Espanya 2020. Dir. Albert Pintó. Amb Begoña Vargas i Sergio Castellanos. Terror. La família Olmedo, matrimoni, tres fills i l'avi Fermín, se'n van del poble i s'instal·len al barri de Malasaña, a Madrid, cercant un futur més pròsper. Però el nou domicili els té reservada una sorpresa: no hi són sols...

MUJERCITAS

EUA 2019. Dir. Greta Gerwig. Amb Saoirse Ronan, Emma Watson, Eliza Scanlen i Florence Pugh. Drama. Actualització del clàssic *Mujercitas*, l'obra de referència de l'escriptora Louisa May Alcott sobre les vicissituds de quatre germanes que passen de la infantesa a l'edat adulta amb la Guerra Civil nord-americana com a tel·lo de fons.

RICHARD JEWELL

EUA 2019. Dir. Clint Eastwood. Amb Paul Walter Hauser, Jon Hamm i Olivia Wilde. Drama. Richard Jewell era un guàrdia de seguretat

dels Jocs Olímpics d'Atlanta 1996 que va descobrir una motxilla amb explosius en el seu interior i va evitar un nombre major de víctimes en ajudar a evacuar l'àrea poc abans que es produís l'esclat. Al principi se'l va presentar com un heroi, però posteriorment va passar a ser considerat el sospitós número u i va ser investigat.

TE QUIERO, IMBÉCIL

Espanya 2020. Dir. Laura Maña. Amb Quim Gutiérrez i Natalia Tena. Comèdia romàntica. A Marcos el deixa la seva xicota just quan volia demanar-li de casar-s'hi. També l'han fet fora de la feina i ha de tornar a viure a casa els pares. Així que decideix reinventar-se i triomfar, el que passa és que no sap per on començar. I ho prova anant allà on hi és tot: internet.

1917

Regne Unit 2019. Dir. Sam Mendes. Amb George MacKay i Dean-Charles Chapman. Drama bèl·lic. El 1917, al nord de França, dos soldats britànics reben la missió de lliurar un missatge contra rellotge amb l'objectiu d'evitar una emboscada que podria acabar amb una autèntica massacre.

CARTELLERA

CAMPRODON		Divendres	Dissabte	Diumenge	Dilluns
Casal Camprodoní	Dios mío, ¿pero qué te (...)	-	22.00	18.00 i 22.00	-
MANLLEU		Divendres	Dissabte	Diumenge	-
Casal de Gràcia	El viatge de la Marta	-	-	19.00	-
RIBES DE FRESE		Divendres	Dissabte	Diumenge	-
Catalunya	Música de cinema. Jerry Goldsmith	-	19.00	-	-
RIPOLL		Divendres	Dissabte	Diumenge	Dilluns
Comtal	La innocència (català)	-	19.30	17.15	-
	1917	-	22.00	19.30	21.30
VIC		Divendres	Dissabte	Diumenge	Dilluns i dimarts
Vigatà	Aguas oscuras	18.00, 20.20 i 22.35	18.00, 20.20 i 22.35	16.15, 18.30 i 22.35	19.15 i 21.50
	Pavarotti	18.10	18.10	18.10	-
	Richard Jewell	20.15	15.40 i 20.15	20.15	21.45 dilluns
	Mujercitas	22.35	15.45 i 22.35	20.45	19.10 dilluns i 19.00 dimarts
	Matilda	-	-	16.00 Cineclub Xic	-
	El exorcista	-	-	-	21.30 Cineclub dimarts
VIC		Divendres	Dissabte	Diumenge	De dilluns a dijous
Sucre	1917	18.00, 20.10 i 23.00	16.20, 18.30, 20.40 i 23.00	16.20, 18.30, 20.40 i 23.00	19.30 i 21.40
	Bad Boys for Life	18.20, 20.40 i 22.40	16.00, 18.20, 20.40 i 22.40	11.35, 16.00, 18.20, 20.40 i 22.40	19.15 i 21.50
	Frozen II (català)	-	15.40	15.40	-

Dios mío, ¿pero qué te (...)	22.50	19.00 i 22.50	19.00 i 22.50	21.45
El faro	23.00	23.00	20.50 i 22.50	19.45
Espías con disfraz	-	-	11.55	-
Frozen II	19.05	17.10	11.30 i 17.10	-
Jojo Rabitt	19.15, 20.55 i 23.00	19.15, 20.55 i 23.00	19.15, 20.55 i 23.00	22.00
Jumanji: siguiente nivel	18.45	11.40, 15.55 i 18.10	11.50, 15.55 i 18.10	19.30
La gallina Turuleca	19.25	15.30 i 17.35	11.30, 14.00, 15.30 i 17.35	17.45
Las aventuras del Dr. Dolittle	17.45, 19.50, 21.00 i 23.00	11.25, 13.30, 15.45, 17.45, 19.50, 21.00 i 23.00	11.20, 11.40, 13.30, 15.45, 15.45, 19.50, 21.00 i 23.00	17.30, 19.00 i 21.45 dl, dm, dj i 21.45 i 22.00 dc
Malasaña 32	19.00, 21.00 i 23.00	19.00, 21.00 i 23.00	19.00, 21.00 i 23.00	20.00 i 22.00
Star Wars: el ascenso de (...)	20.25	15.15, 17.50 i 20.25	11.25, 15.40 i 18.15	19.25
Te quiero, imbécil	18.30, 21.20 i 23.00	15.40, 17.20, 21.20 i 23.00	15.40, 17.20, 21.20 i 23.00	20.00 i 22.00
Jojo Rabitt	-	-	22.00 excepte dimecres	
La Bohème	-	-	-	20.45 només dimecres

CARDEDEU		Divendres	Dissabte	Diumenge	Dijous
L'Esbarjo	La verdad	22.00	20.00	19.00	-
	The Farewell	-	-	-	21.00

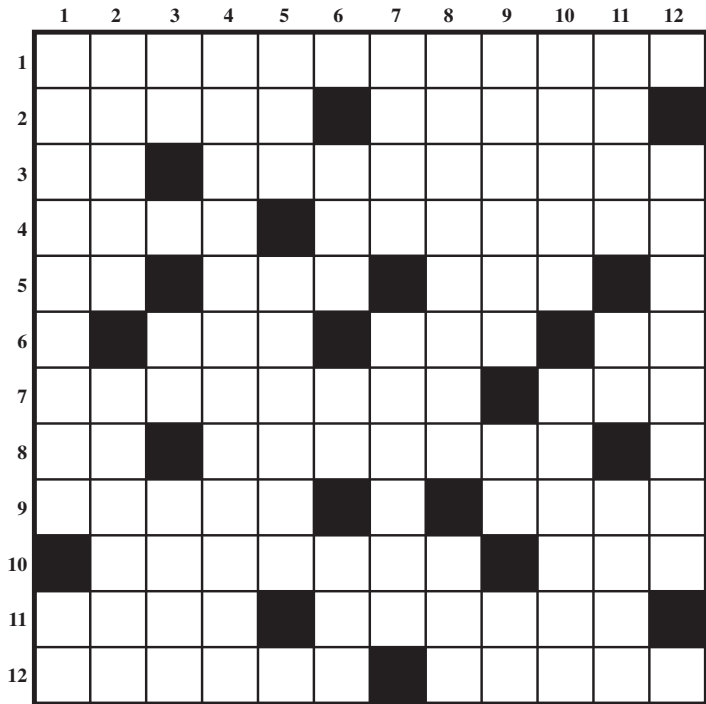
LA GARRIGA		Divendres	Dissabte	Diumenge	Dilluns
Alhambra	Si yo fuera rico	18.15	16.00	17.00	17.30
	Richard Jewell	22.00	17.45 i 22.00	19.00	19.15
	1917	20.20	20.20	21.15	21.30

GRANOLLERS		Dv. ds. i dg.	Dv. i ds. golfa.	Dg. matinal	De dilluns a dijous
Ocin	1917	11.30, 16.00 i 18.15 / 20.30 i 22.45			16.00 i 18.15
	Malasaña 32	20.30, 22.30 i 00.30 / 16.15 i 18.15			20.30 i 22.30 / 16.00 i 18.00
	Bad Boys for Life	11.45, 16.00 i 18.15			15.45 i 18.00
	Las aventuras del Dr. Dolittle	11.50, 16.30, 20.30, 22.30 i 00.30			16.00, 18.00, 20.00 i 22.00
	Te quiero, imbécil	12.00, 16.00 i 17.45 / 20.45 i 22.30			16.00 i 17.45 / 20.45 i 22.30
	1917	19.30 i 00.00 / 21.45 VOSE			19.30 / 21.45 VOSE
	Si yo fuera rico	12.00			-
	Mujercitas	16.00			16.00 / 20.00
	Jojo Rabbit	18.30, 20.30, 22.30 i 00.30			18.30, 20.30 i 22.30
	Aguas oscuras	11.40 i 15.50 / 17.45, 20.10 i 22.30			15.50 / 17.45, 20.00 i 22.15
	Dios mío, ¿pero qué te (...)	18.10 / 22.45 i 00.40			18.10 / 22.30
	Los niños del mar	20.10			20.10 només dimecres
	Richard Jewell	22.15 i 00.40			20.00 i 22.20 dilluns, dimarts i dijous
	Espías con disfraz	11.15 i 15.50 / 18.00			15.50 / 17.45
	Jugando con fuego	11.40, 16.15 i 18.15			16.00 i 18.00
	Las aventuras del Dr. Dolittle	11.20 / 17.30			17.15
	Bad Boys for Life	20.15, 22.30 i 00.40 / 19.30 i 00.15			20.00 i 22.15 / 19.15
	La gallina Turuleca	11.30 i 15.50			11.54.5
	Parásitos	21.45			21.30
	Frozen II	11.40 i 16.00 / 18.40			15.45 / 18.40
	Star Wars: el ascenso de (...)	20.00 / 11.30 i 16.00			19.45 / 16.00
	La maldición	22.45 i 00.30			22.30
	La inocencia	00.15			-
	Jumanji: siguiente nivel	11.50, 16.00, 18.15 i 20.30			15.45, 18.00 i 20.15
	Joker	22.45			22.30

GRANOLLERS		Divendres	Dissabte	Diumenge	Dimarts
Cinema Edison	El joven Ahmed	21.30 (VOSE)	20.30	-	-
	Mientras dure la guerra	19.00	18.00	19.00	20.00

SANT CELONI		Divendres	Dissabte i diumenge	Dimecres
Ocin	Mujercitas	18.00	20.00	20.00
	Un assumpte de familia (VO)	20.30	-	-
	Star Wars: el ascenso de (...)	22.35	22.30	22.30
	Las aventuras del Dr. Dolittle	18.15, 20.15 i 22.15	16.15, 18.15, 20.15 i 22.15	18.15, 20.15 i 22.15
	Bad Boys for Life	18.00, 20.15 i 22.30	16.00, 18.20, 20.15 i 22.40	18.00, 20.15 i 22.30
	Malasaña 32	20.20 i 22.30	18.15, 20.40 i 22.40	18.00, 20.20 i 22.30
	Frozen II	18.00	16.00	18.00
	1917	20.15 i 22.30	18.00, 20.15 i 22.30	20.15 i 22.30
	Jumanji: siguiente nivel	18.00	16.00 i 17.45	17.45
	La gallina Turuleca	-	16.00	-

ENCREUATS

HORIZONTALS: 1. Dones que treballen amb la pinta a la mà. 2. Curs d'aigua intermitent. La meitat d'un matrimoni. 3. Expressió valenciana, al revés. Tindrem accés. 4. Forats en un carrer. Apartarà de la vista. 5. Pis sense entrada. Quasi tots tenen molta barra. Peix sense cua i girat. Un angle recte 6. Quasi dins. Semblant a un oceà. Consonants. Marxa. 7. Actuem igual que ells. Part superior. 8. Negatiu. Organització estructurada. Una de deu. 9. Escollit. Vocal. Sura des de l'est. 10. Va sense objectiu determinat. Significació de tres invertida. 11. Transformo. Recipient de canya. 12. Bonança de la mar que torna. Estimarà capgirat.

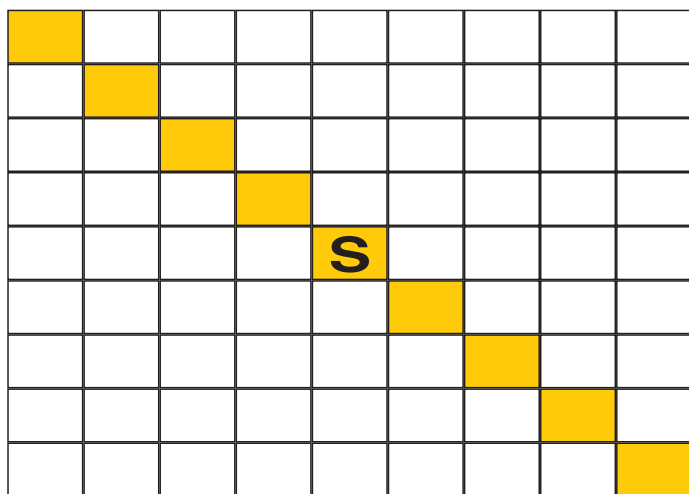
VERTICALS: 1. Cap d'estat en una república democràtica. La dreta o l'esquerra. 2. Uneixen dues rodes. Malcarat. 3. Ànec sense cap ni cua. Final de tot. Dues de mudes. Element químic. 4. Un que afecta l'ànim de tothom. 5. Semblant a un cérvol. Remourà el foc per baix. Fons de l'ànima. 6. Un newton. Preu molt alt. Senyor que puja. Ampit per baix i sense límits. 7. Estimem. Experimentat. 8. Moviment artístic. Lleta. 9. Principi de tot. Té cinc dits. Nota girada. 10. Donar a llum per baix. Moble per seure. 11. Espais celestes. Beguda. Dona girada i amb fills. 12. Final de mes. Quelcom que no està gens bé. La primera de la sèrie.

SUDOKU

DIFÍCIL

			9	6					
5	9					2	3		
8		1	7			9		5	
	7		5		9	4			
1	5		6		7		8	9	
		9	3		4		5		
3		6			1	7		4	
	1	5					2	3	
				9	3				

ELS 9 MOTS DEL 9 NOU

Un dels deu MOTS que presentem ha d'ocupar les caselles de color en diagonal. Els altres 9 s'han d'adaptar dins les caselles horitzontals. Heus ací els mots: Proclis, Anul·lació, Davantera, Deposició, Detonador, Engrossir, Extasiats, Paperetes, Desvalgut i Derogació.

CRIPTOGRAMA

Busqueu una paraula de 8 lletres oculta dins de l'enigma. La imatge conté la inicial de la paraula buscada. S'inclouen 7 de les 8 lletres.

NÚMEROS & LLETRES

Cada número correspon a una lletra de l'abecedari i cada lletra majúscula, a les definicions que vénen a continuació.

A. De les muntanyes que separen Espanya de França. B. Agafar amb xarxa. C. Conjunt de normes o dogmes de tipus religiós. D. Nom de l'actor americà. E. Acaba el dia. F. Afeccions dels nervis perifèrics que comporta un trastorn funcional. G. Obtenció del raïm. H. País que ha perdut la seva llibertat i viu sotmès a la Xina. I. Molt excel·lent en la seva classe. J. Cognom de l'actor. K. Tractar de que una cosa no ens passi mai. L. Relacionat amb l'organització de l'església. M. Pensa, parla i respira. N. Cinquanta romans en angle. O. Els que combaten qualsevol idea de progressisme i canvi social i polític.

A	1	2	3	4	5	6	2	7
B	4	5	8	6	3	8	6	3
C	9	10	7	11	3	2	5	6
D	18	10	10	9	19	E		
F	5	4	12	3	2	11	2	13
G	15	2	H	11	2	16	4	11
I	4	8	7	4	14	14	4	5
J	6	14	14	4	5	K	3	15
L	4	7	14	4	13	2	6	13
N	14	O	3	4	6	7	7	2

EL SUDOKU X

J. Petit N. 223

Ompliu les caselles verticals, horitzontals i les dues diagonals majors amb els números de l'1 al 9 sense repetir-ne cap.

		9	2					1
	8							
					6			4
		7						6
		2	5		1	7		
6								
9			6				4	
2							8	

ELS 9 ERRORS

Cal trobar les 9 diferències del dibuix de sota respecte al de dalt.

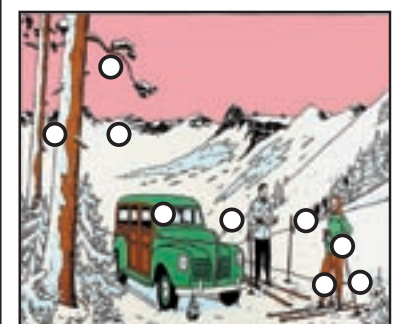

Solucions del número anterior

P	A	T	X	O	C	A	F	O	G	7	8	1	6	3	9	2	4	5	
A	T	R	A	C	O	M	A	D	U	R	3	9	2	4	5	7	8	6	1
U	R	A	U	L	T	I	M	A	A	5	4	6	8	1	2	7	9	3	
S	I	N	G	L	A	R	A	S	I	L	8	6	3	5	2	4	1	7	9
A	S	E	T	R	E	S	A	T	S	8	6	3	5	2	4	1	7	9	
T	R	E	S	A	M	O	I	N	I	4	5	9	3	7	1	6	8	2	
S	E	I	T	O	E	R	E	T	I	V	1	2	7	9	6	8	5	3	4
E	X	O	R	N	I	N	A	T	E	1	2	7	9	6	8	5	3	4	
S	I	L	R	E	I	X	E	S	O	N	6	7	4	1	9	5	3	2	8
E	X	H	A	L	A	G	U	E	T	O	2	1	8	7	4	3	9	5	6
R	I	A	L	L	U	E	R	N	E	S	2	1	8	7	4	3	9	5	6
P	A	M	P	I	A	A	M	A	S	S	9	3	5	2	8	6	4	1	7

La paraula és **PRO-PULSAR** i la lletra que hi falta és la P de la imatge de polo.

La forma geomètrica correcta.

Lletres & Números
 A Denúncia. B Col·lejar. C Desigual. D Boix. E Boc. F Desidiós. G Bar. H Bota. I Certificadores. J Emma. K Desodorar. L Dreturer. M Stone. N Driade. O Entemat.